

burg 1897. Im Selbstverlage. — Druck der St. Cyrillus-Buchdruckerei in Marburg. Cena 50 kr. Nujno potrebni slovarček pozdravljamo z največjim veseljem ter ga priporočamo vsem slovenskim dekletom in ženam. Oceno priobčimo prihodnjé.

Občni zbor Slovenske Matice za l. 1897. je bil dne 24. junija v ljubljanski mestni dvorani. Vseh članov ima sedaj Matica 2445. Preteklo leto je pristopilo 80 novih udov. Društvo napreduje polagoma a trdno. Napredek, ki bi se vršil skokoma, ne bi bil trajen. Društvena imovina znaša z različnimi ustanovami vred 91.486 glđ. ter se je lani pomnožila za 2054 glđ. Letos je Matica v nekaki denarni zadregi. Odbor je namreč na občno željo sklenil izdati »Stenski zemljevid« (2:200.000), ki bi obsejal vse slovenske dežele, in to v 3000 izvodih. Izdaja bi stala 6000 glđ. Zemljevid pa se izda le tedaj, če se zanj oglasi zadostno število naročnikov. Naj torej dela vsakdo po svojih močeh, da se prijavi dovolj naročnikov za ta zemljevid, ki bode zanesljivo in tehnično dovršen. Zlasti časopisi, učitelji, duhovniki in društva naj podpirajo plemenito društveno namero. Za zemljevid se je oglasilo doslej 933 naročnikov.

Lani je hotel odbor izdati šest knjig, a ker so tiskarski stroški nenedoma jako poskočili, jih je izšlo le pet. Krive so bile tiskarnice, da so izšle knjige toli kasno. Udje so dobili nekaj pol manj gradiva; letos dobe odškodnino. Tudi letos so nekateri poudarjali, da je v knjigah premalo leposlovja, in da je »Letopis« preznanstven. Odbor pa se drži načela: In medio virtus! Želji, da bi se izvestje izdalo posebej, se iz novčnih in iz družih vzrokov ne more ugoditi. — Za leto 1897. izide sedem knjig: Letopis (18—20 tiskovnih pol), Zgodovina slovenskega slovstva IV. zvezek (10 pol), Narodne pesmi (12 pol), Električna (10—12 pol), Trst in Istra (8—10 pol), Zabavna knjižnica: Trojka. Povest. Spisal dr. Fr. Detela, in Knezova knjižnica. Obrok za pošiljanje rokopisov se je podaljšal do 1. oktobra t. l.

Bodoče veliko delo: Zgodovina slovenskega naroda je odbor razdelil med različne strokovnjake. — Nekaj poverjeništev je novih. Vseh skupaj je 140 poverjenikov. — Radi prenosa Kopitarjevih smrtnih ostankov je stopil odbor v dogovor z deželo in mestom. Na Dunaju ga pri tem zastopa profesor dr. M. Murko. — Pri dopolnilnih volitvah v odbor Slovenske Matice so bili soglasno izvoljeni gospodje: P. Grasselli, dr. J. Lesar, dr. M. Murko, S. Rutar, dr. J. Staré, F. Stegnar, L. Svetec, A. Tavčar, J. Vavrū in A. Zupančič.

»V zemljiški knjigi«, znana noveleta Janka Kersnika, je izšla v 22. zvezku I. sešitka »Oesterreichisch-Ungarische Revue« že v drugem nemškem prevodu, katerega je oskrbel g. A. Funtek. (Prvi prevod je izšel že lani v polmesečniku »Aus fremden Zungen«; prevod je bil g. Fr. Vidica.) Isti zvezek Revue prinaša tudi zanimivo razpravo »Der Adel Krains und die Culturentwicklung des Landes«, katero je spisal P. pl. Radics.

»Agramer Tagblatt« je priobčil v zadnjem času v svojih podlistkih iz peresa Fr. Vidica te-le prevode: »Die Väter Maček« (»Mačkova očeta« J. Kersnika); »Der Kinderdoctor« (»Otroški dohtar« istega pisatelja) in »Gedichte von Simon Gregorčič«: I. »Die verlorene Blüte«

(»Izgubljeni cvet«), II. »Allein« (»Sam«) in III. »In der Zelle« (»V celici«.) — Želeti bi bilo, da bi g. Vidic zlasti prevode Kersnikovih spisov, katerih je že nekaj podal nemškemu občinstvu, še nadaljeval, a naposled jih zbral ter priobčil — recimo v Reklamovi biblioteki. Uverjeni smo, da se Kersnikove povesti omilijo tudi nemškemu čitateljstvu, kateremu je možno le tem potom usiliti umotvore našega slovstva ter tako uničiti predsodke o našem barbarstvu.

Slovenske umotvorine v prevodih. V 18. številki »Brankovega kola«, srbskega leposlovnega lista, objavlja Miloš Joković v srbskem prevodu začetek povesti »List za listom«, katero je spisal Premec, in katera je izšla v prvih številkah letošnjega »Ljubljanskega Zvona«. — V 23. številki pri naša isti list Kersnikovo črtico »U grautovnici« (V zemljiški knjigi), katero je objavil »Lj. Z.« leta 1884. Prevedel jo je D. Č.

Dva Prešernova nagrobna napisa iz nemščine poslovenjena.

I.

Na grobu Emila Korytka:

Človeku je umreti,
Človeštvo se vzdrži;
Le to se večno sveti,
Kar za-nje storil si! —

II.

Na grobu Marije Simonetti:

Sinu in mater, ki ga je rodila,
V naročju svojem krije ta gomila;
Naj sprejme vase tudi nas po smrti,
Ki zdaj ju objokujemo potrti,
Da bomo skup od tukaj k sodbi vstali
Ter skup v nebes se večni dom podali.

† **Josip Karol Tertnik.** Mlad, nadepoln slovenski umetnik je dne 3. maja t. l. umrl v Brnu: operni pevec J. K. Tertnik, znan po Slovenskem, ker je vedno rad sodeloval pri narodnih koncertih in slavnostih ter zlasti po potresni katastrofi stavil svojo umetnost v službo ljudomilosti. Porodil se je l. 1867. v Ljubljani ter bil namenjen obrtnemu stanu. A njegov lepi, krepki glas je opozoril veščake, da so mu nasvetovali, naj se izobrazi za pevca. Šolal se je najpreje pri prof. Gerbiću v Ljubljani, potem dve leti v Pragi pri prof. Levu; tam je tudi l. 1890. prvič nastopil na odru v Verdijeve Trubadurju, ki je bil sploh izmed njegovih najboljših in njemu najbolj ugajajočih ulog. Potem je šel na Dunaj in se izobraževal pri slavljemem prof. Manciju. Poleg podpor iz domovine je užival zlasti od znanega mecenata, grofa Esterhazyja, za časa svojega izobraževanja primerno podporo. L. 1892. je bil angaževan kot dvorni operni pevec v Mannheim, bil potem operni pevec v Lübecku, v Opavi in Brnu. V svojem repertoarju je imel prve tenorske partije raznih nemških in italijanskih oper; kritika se je o njem zelo laskavo in pohvalno izražala — žal, da par dni pred smrtjo pri